

גיליון מס' 1780 * כ"ז בשבט תשס"ב * 8 בפברואר 2002
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

Quotation of the Week
"We will have peace with the Arabs
when they will love their children more than
they hate us."

Golda Meir

זה המשפט - כלשונו, שרק ונפוץ בימים אלה בין המתכתבים דרך הדואר האלקטרוני.

דבר העורכת

תזכורת

לפני מספר שנים צפיתי - בראיון טלוויזיוני מיוחד, עם איש אחד אמיד מאוד - עשיר מופלג. התרשמתי מהראיון ומהסיפור של אותו האיש. במרוצת השנים, מידי פעם אני נזכרת בסיפור.

ישב המנחה מול האיש האמיד וביקש לדעת כיצד חי אדם עשיר כל כך בכסף וברכוש. עם עצמו, עם כל הפירסום, וכל מה שכסף מביא איתו. עם היחס של אנשים אחרים כלפיו, באירועים המיוחדים בהם הוא לוקח חלק, עם העובדה שהוא יכול לקנות את כל מה, או את כל מי - שרק עולה בדעתו.

והאיש דיבר בפשטות מופלאה, סיפר איך גדל בכפר קטן, אביו היה עובד אדמה פשוט, והוא ואחיו היו תמיד עוזרים לידו, בעיקר שימשו כרועי הכבשים.

כל חייו הבוגרים עבד עמל למען עצמו ולפרנסת משפחתו, ומרעיון לביצוע, ועוד רעיון ועוד השקעה..... הגיע למה שהגיע.

- ובכל זאת, איך זה להרגיש עשיר כל כך ושכולם חפצים ביקרך, ולחיות בצילך צל ההצלחה?
- מתחנפים אליך? "מלקקים" לך?
- האיש חיך חיוך גדול ומחבק - מפשפש בכיס מכנסיו הוציא משם בשקט קופסת פח קטנה ועגולה. הניח אותה על השולחן ואמר: אתה רואה את קופסת הפח הקטנה הזו? זהו החפץ היחידי שהולך איתי לכל מקום אליו אני הולך. ותמיד תמיד תמצא הקופסה הזו בכיס הימני של מכנסי, קרוב לכף ידי.

בקופסה הקטנה הזו יש דוגמית של גללי כבשים - אם תסלחו לי על הביטוי הגס. שאספתי איתי מאז, מהכפר, מבית הורי. להזכירני כי אדם אני. שלא אשכח מאין באתי, כאשר הגעתי עד הלום.

- וכך בכל פעם שעולה בי השחצנות - או שרק נדמה לי שאני מסתכל על אנשים מגבוה. אני מכניס את ידי לכיסי ממשש את הקופסה הזו ונזכר.

טוב לזכור, מנין באנו, ושלא לעולם חוסן.

שושנה שרקי

ימי הולדת

10/2	פלוא מרקוסון יניב ליפא (נכד אפשטיין) כרמל רוזנקרנץ
11/2	דוט שיינגזיכט נטשה כמרן אילת תושיה מיה קפלן
12/2	יעל שפרונה חנן וטרמן מיכי גניסלב שיר טוביס (נכדה גניסלב)
13/2	שקד וולפין
14/2	עליזה נמלי (בת 80) ג'נט גניסלב בת שבע מרקוסון יהודה בן זאב
16/2	איתן גדליזון תמיר ברק עמיחי איתם (נכד ארנברה) אורי וינטראוב (נכד) מורן קולינס

יזכור

כ"ח בשבט תשמ"ח (1988) מר אברהם רזניק.
 ל' בשבט תשכ"ד (1964) גלעד היימן.
 ל' בשבט תש"ן (1990) שלום דויס.
 א' באדר תש"ס (2000) גב' אסתר סולומון.
 ב' באדר תשמ"ג (1983) גב' רג'י פרידלנדר.
 ד' באדר תשמ"ז (1987) צבי לוינסון.
 ד' באדר תשס"א (2001) מר אמיל פרנק.

פרורים מהשולחן

- ט"ו בשבט חלף עבר לו וכמנהג בית הספר " מבוא הגליל " הגיעו אלינו 2 כיתות המונות יחד כ - 60 ילדים.
את הפעילות בפארק זיו יזמו , תכננו וביצעו , בכושר ארגון מרשים ובהצלחה מסחררת : יפעת ויסבקר ורונית הרמץ.
- כל ילד חזר הביתה עם עציץ ובו ערער קטן (תרומת הענף)
" יש בגן , ערער קטן והוא כל - כך , כל - כך רוצה לצמוח ... "
- תודות גם לאפריים על ההרצאה ולהורים שהפעילו את התחנות .
- גם הגיל הרך , בניצוחה המוכשר של איילת , הגדיל וערך טכס ט"ו בשבט מטובל בהופעת מרשימות של הילדים המתוקים. גם הכיבוד , כפי שהובטח בהזמנה היה כיד המלך , כל הכבוד!!! מחכים בקוצר רוח לפורים!
- אוולין דיווחה לי בעיניים דומעות שבנה , בכורה - דורם , עזב לאוסטרליה , גם לנו יהיה עצב לא לראותו בקרבנו.
- ממקור יודע דבר , נמסר לי כי ננקטו אמצעי מעקב במרכזית והממצאים מאוד מאוד מדאיגים!
- יש למשהו עצה , מה יעשה לאיש אשר חפץ במוצר כלשהו אך אינו חפץ לשלם בעדו???

* דייב דבולט מוסר שלכל האפרוחים , שלום!

- נכון שאנחנו זקוקים לגשם , אבל תודו שממש כיף לטייל ולהתמססל מקרני השמש הנעימה ששררה כאן בשבת שעברה .

ומה חוץ מזה?

ממש קשה להוציא מכם חדשות בזמן האחרון . . .

אז רק שנהיה כבר בריאים
ושתיפסק כבר שגרת הטרור והפיצוצים במדינה הזאת!

ושנדע לשמוח בחלקנו!!

שבת שלום לכולם!!!

מחיכל גלוק

יש אנשים שיעשו הכל להמנע מטיסות

פחד מטיסות משבש את החיים!
הניידות שלך מוגבלת, על נפש בחו"ל באמצעות טיסה או אפילו מטיסות פנימיות
בארץ - אתה נמנע.
פחד מטיסות הוא תופעה נפוצה אך בהחלט ניתן להתגבר עליה ולהקטין את רמת
החרדה עד להיעלמותה המוחלטת !!

במרכז "טיסה נעימה" שבמכללת צפת,
מעניקים לציבור שירות (ללא תשלום) באמצעות טכנולוגיה חדישה,
אנשי מקצוע וסימולטור.

להזמנת תור וקביעת פגישה אנא התקשרו לטלפון: 04-6927743

מכללת צפת - באחריות אקדמית של אוניברסיטת בר - אילן.
לפרטים נוספים: ניתן לפנות לר"י פרלסון.

מומלץ מאוד!!!

ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות....

פעם שאלתי עץ: עץ, איך זה להיות עץ?
אתה בוודאי מתלוצץ - אמר העץ.
לא ולא, אמרתי, ברצינות גמורה,
זה טוב או רע?
(מתוך "איך זה להיות עץ" של דתיה בן דור.)

ילדי גן רימון משיבים:

- טל שפרונה: "אני לא רוצה להיות עץ, אחרת יקטפו לי את התפוחים
והקלמנטינות."
- ליאור (חצור): "אני לא הייתי רוצה להיות עץ, אחרת הייתי ערומה".
- גפן קולינס: "אני הייתי רוצה להיות עץ, כי אז הייתי יכולה לכסות את עצמי
בשמיכה של עלים ולאכול תפוחים. אני לא הייתי רוצה להיות עץ כי אז היו
קוטפים ממני תפוחים והייתי ערומה".
- זיו זולטי: "אני לא רוצה להיות עץ, כי אם הייתי עץ ערום והיו
קוטפים לי את העלים והתפוחים ואז כורתיים אותי. והייתי רוצה להיות עץ, כי
אז הייתי בשמיכה של עלים והייתי מפיל את התפוחים. שהייתי כבר זקן מאוד
הייתי מגלגל לילדים תפוחים".
- דינה ראוביטוב: "אני הייתי רוצה להיות עץ, כי אז היו עושים מהעלים שלי
זרים והיו כורתיים אותי ועושים ממני סירה, אני לא הייתי רוצה להיות עץ כי
אז אני לא אוכל לדבר והייתי תקועה במקום".
- תום קורן: "אני לא רוצה להיות עץ, כי אז היו כורתיים אותי ומתנדנדים על
הענפים שלי והיו מטפסים עלי. היה לי קר למעלה וחם למטה".
- סיון שיינגדיכט: "אני לא רוצה להיות עץ, כי אם הייתי עץ לא יכולתי לשחק,
ואני כן הייתי רוצה להיות עץ, כי מתנדנדים עלי, אוכלים ממני תפוחים
ומטפסים על הענפים שלי. אני יכולה לכסות את עצמי בשמיכה חמה של עלים ואני
יכולה לשותת מים בחורף ולהוציא הרבה עלים ופירות."

- יואל מרקוסון: "לא הייתי רוצה להיות עץ, כי הוא כל הזמן נשאר במקום ולא
יכול לזוז."

- עמוס (כרכום): "לא הייתי רוצה להיות עץ, כי אז לא יכולים לדבר איתי ולא יכולים לשמור עלי".
- אביב (תושב): "לא הייתי רוצה להיות עץ, כי אז יכרתו אותי, ואני לא אוכל לבוא אל חברים".
- עדי בוסקילה: "לא הייתי רוצה להיות עץ, בגלל שכל הזמן הייתי עומד במקום ולא הייתי זז ולא היה לי אמא ואבא".
- סול קסדן: "אני הייתי רוצה להיות עץ, בגלל שאז אפשר לאכול ממני. אני לא הייתי רוצה להיות עץ בגלל שעץ עומד כל הזמן בחוץ".
- שון (תושב): "אני לא רוצה להיות עץ, כי אז היה לי קר והייתי עומד כל הזמן בחוץ".
- נוי (תושבת): "לא הייתי רוצה להיות עץ, כי אחרת אין לי אמא ואבא. היה יורד עלי גשם והיה לי קר, ואי אפשר לזוז ונשארים באותו מקום".
- גלית (צפת): "לא הייתי רוצה להיות עץ, כי אז צריך לעמוד כמו עץ וזה קשה לעמוד. והייתי רוצה להיות עץ, כי לא צריך לענות לאף אחד וזה כיף לא לענות".
- שיר (נוף כנרת): "לא הייתי רוצה להיות עץ, כי עץ לא מדבר בכלל וקונים אותו וגם אני אהיה תקועה כל השבוע באותו מקום".

מפי הטף

(הביאה גלי פרנקלין)

- רועי, מה אבא שלך עושה בצבא?
- רועי (הבן של קצין בקבע): "הוא צובע את כל הצבא בורוד".
- אחרי משחק גמר אליפות המדינה בכדורסל, נשאלו הילדים מי ניצח במשחק. מעין: "היהודים!"
- ניצן: "בלילה חולמים חלומים".
- רון הביא איתו פתק מאבא. כשנשאל מה כתוב בפתק: רון (מרחיק את הפתק כמנהגם של מבוגרים שאינם רואים טוב): "אני לא יכול לקרוא כי שכחתי את המשקפיים".
- בזמן הכנת סביבונים לחנוכה: אליה: "הסביבון שלי לא טוב". רוני: "תני לי אני אשפך לך אותו". אליה: "אבל הוא כבר שפוף".
- סדנת חנוכה בגן רימון. קורין וטל מכינות נר משעווה. שון: "מה זה?" קורין: "זאת שעווה". שון: "מה את שואבת?"
- טליה: "אמא, האוור שלנו הוא זכר או זוכרת?"
- רוני מקריאה לרועי בספר על דינוזאורים. רוני: "הדינוזאור הזה חזק ומפחיד אבל בגלל שהוא כזה שמן, מה הוא לא יכול לעשות?" (תשובה צפוייה - לרוץ). רועי: "הוא לא יודע להקשיב..."

לחברים שלום

בארבעת החודשים האחרונים, לשמחתי, איילון מסר לקח את עצמו לפתוח את המועדון בלילות שבת אחרי ארוחת הערב. המועדון מסודר, ולאחר הטוב נשאר רק לפתוח את המועדון בזמן ארוחת הערב, להדליק את המיחם, להזכיר לחברים לשטוף את כליהם ואחר כך - כאשר כולם מסיימים לשנות ולהתכבד, לנעול את המועדון. בלילות שבת יש בערך עשר משפחות וחופן של צעירים שמופיעים כל שבוע. ובכן, אזרחים טובים שיועדים להשתמש במועדון, אני מבקשת מכם להתקשר איתי ולהתנדב לפתוח את המועדון פעם בכמה שבועות. חן חן לאילון מסר.

בת שבע

היי ציווני הדרך...

חודש פברואר

- 1947 - שולחים "פלוגת עבודה" ראשונה (שני חברים) לאשדות יעקב.
- 1951 - הצאן עובר מ"בית המוכתאר", במנסורה, לדיר הצאן במשק.
- 1955 - הנהגת "תורנות ערב" בחדר האוכל.
- 1960 - העברת 5 מצריפי "מחנה הנח"ל" לענפים שונים במשק. 2) למטעים, 1) לפרדס הדרוז, 1 לחלסה ו- 1 להבונים.
- 1966 - מר אמיל פרנק בונה את "ארון הקודש" לספר התורה שלנו.
- 1971 - מגיעה קבוצת "שנת הכשרה" ראשונה למשק, מאוסטרליה ודרום אפריקה.
- 1977 - עם התחלת גידול כבשי "מרינו" לבשר, מוכרים את עדר החולבות, מזן "אוואסי".
- 1982 - התחלת מסורת של "סדר ט"ו בשבט".
- 1986 - ה"שלוחה" יוצאת לצ"ר, ואיתה מחלקת היציקות לנירוסטה של המפעל.
- 1991 - הנהלת החשבונות של המשק מצטרפת ל"חשב".
- 1996 - החלפת מערכת הטלפונים מ"כבל" ל"סיב אופטי".
- 2001 - בני המשק בונים "סאונה".

יצחק עדר

קווי זהב - חיוג מחו"ל

כפר הנשיא ומפעל הבונים הם לקוח אחד בקווי זהב. במשותף אנו נהנים מהרבה הטבות כמו כל לקוח גדול של קווי זהב. לאחרונה קיבלנו הטבה משמעותית שכנראה לא הגיעה לאוזני כל החברים והראיה שלא כולם משתמשים בה.

כל אחד היוצא לחו"ל יכול לקבל (ללא תשלום) כרטיס חיוג. בעבר חולקו כרטיסים כאלו. אם איבדתם אותם, אל דאגה, אינכם מחויבים בדמי שימוש וניתן לקבל כרטיס חדש בכל עת.

אפשר גם לקבל מספר כרטיסים לכל משפחה, אך אין לכרטיס שום שימוש למעט תזכורת של מספר הכרטיס שאליו מתלווה מספר סודי ואותו צריך לזכור בכל מקרה. לאחר שהצטיידתם בכרטיס אתם יכולים לחייג מכל מקום בעולם, שבו יש לקווי זהב מרכזיה, ולאחר הקלדת מספר כרטיס וקוד סודי, לכל מקום בעולם, כשהחיוג נעשה לתקציבכם האישי, דרך המשק.

ישנה גם אפשרות לבקש (מקווי זהב) קוד מקוצר. קוד זה מביא אתכם מכל מקום למספר מסוים אותו בחרתם. למשל אם ביקשתם לקבל עבור מספר הטלפון של הבית

קוד מקוצר תקבלו מספר כמו 123456, ואז כל מי שיתקשר לקווי זהב למרכזיית חיוג מקוצר ויקיש 123456, יגיע אליכם הביתה ואתם בעלי הכרטיס תחויבו עבור השיחה.

למה זה טוב? כי רק מי שיודע את הקוד המקוצר שלכם יכול להגיע אליכם ואם הוא יודע ולא רוצה לדבר אתכם אז הקוד חסר ערך עבורו.

ולמה זה עוד יותר טוב? כי על כל שיחה בקוד מקוצר יש הנחה של 20% על עלות השיחה וזה כבר משמעותי מאוד.

אז אם יש לכם בן בטיול בחו"ל שגם מתקשר לפעמים הביתה, או שאתם מטיילים ורוצים להתקשר הביתה, תצטיידו בקוד המקוצר, גם יותר מהר להתקשר (אין צורך להקיש מספר כרטיס וקוד סודי) וגם יותר זול.

הפניה לקווי זהב בשם כפר הנשיא או מפעל הבונים יכולה להיעשות ע"י דוד אלמן, תמיר, דורית או דרכי.

אורי אדלשטיין

חדשות הרשת האופטית

נכון להיום אנחנו במצב הידוע בדמוקרטיה שבו הרוב מבסוט והמעוט דפוק. כלומר:

הרשת האופטית פועלת פחות או יותר אבל ישנן כ- 25 נקודות שהן בעייתיות מסיבות כאלה ואחרות.

האסטרטגיה כרגע היא להפעיל מה שיותר נקודות ולפסוח על הבעייתיים כאשר בסיבוב השני נתעכב על כל בעיה בצורה פרטנית. אין טעם לשבור את הראש על מחשב בעייתי אחד ולעכב 100 אחרים.

בנוסף, הרשת עצמה היא בעייתית ולמי שאינו יודע, אני מבלה שעות על גבי שעות בסיבוב בין המרכזים השונים ומאתחל אותם בכל פעם שהם נופלים. הבעיה היא כל כך רצינית עד שהחברה החליטה להחליף את כל הציוד בחלק גדול של המרכזים ולבדוק את הקיים במעבדות החברה.

אי לכך ובהתאם לזאת ישנם עדיין משתמשים שאינם מחוברים לרשת כמו שצריך והדבר עלול להמשיך עוד זמן מה.

התחלתי להרגיש את אי-שביעות הרצון של אותם אנשים וברצוני רק לאומר:

- א. אתם צודקים
- ב. פתרון הבעיה איננו ביחס ישיר לכמות הנדנודים
- ג. המבין יבין

לגבי כל המשאירים לי הודעות במספר "4777" - כמות ההודעות כרגע היא בערך 20 הודעות ביום וכל בר-דעת יבין שאין ביכולתי לענות לכל אחד אישית.

למי שהמשפט "צרת רבים חצי נחמה" אומר לו משהו אז ככה:-

נשבר לכם? גם לי !!

בסופו של דבר נצטרך כולנו הרבה סבלנות. שום דבר אחר לא יעזור.

דוד אלמן

נב כל התשלומים עבור הרשת עוכבו כמובן עד לסיום העבודה לפי דרישותינו.

עד אז גם לא יבוצע כמובן שום חיוב לחבר.
(ב), אז מה לא בסדר? מעירה הערכת ברשותכם שואלת ומאירה).

בקשה

מי שלקח את קוצב המים השחור שהיה מחובר לברז, במשק הילדים (ז"ל), מתבקש בכל לשון של בקשה להחזירו.
הוא מיועד להשקות בקיץ את הבוסתן לזכרו של גיא המאירי ז"ל, ובלעדיו העצים יתייבשו בקיץ.

איציק

מפקד חברות למפלגת העבודה

חברים מתבקשים לבדוק את הרשימה שעל לוח המודעות בחלון הספריה מאחורי מכונת הצילום.
על כל שינוי - הצטרפות או עזיבה של המפלגה - יש להודיע בכתב דואר 145 או 75, עד וכולל ה - 5 לפברואר.
דמי חברות בסך - 40 ש"ח שולמו על ידי התנועה הקיבוצית המאוחדת.

מהמרפאה

ברצוננו לברר אם יש ברשותך/ כם אחד מהדברים הבאים, השייכים למרפאה:

מכשיר אינהלציה
קביים
קנקן לאיסוף שתן
אחר ...

במידה וכן מצויים ברשותך אחד מהדברים הנ"ל, אנא צור קשר עם המרפאה בהקדם האפשרי !!!

תודה

חיי קיבוץ כמערכת מצוות אלטרנטיבית

(המשך תשובה לקולין ולאלזה)

בשיחה שלי עם קולין על יחסינו לקיבוץ, הבהיר לי בן-שיחי שהוא מאד האמין ברעיון הקיבוץ, ושהוא בא לארץ רק כדי להגשים צורת חיים מיוחדת זו, ולהעבירה לדור הבא. הדור הבא, שספג את החיים האלה מינקות, וגדל "בטבעיות" בחיי הקבוץ, היה אמור להזדהות עם שאיפות המייסדים "באופן טבעי".

כשקולין גילה שראון זה להקים חברה מיוחדת לא נספג אצל בני הקיבוץ, חל אצלו השבר "באמונה", והחלה תקופת ההתפכחות, שהיא למעשה שלילת התוקף "הנצחי" של

הרעיון.

נראה לי שנקודת ההתחלה של קולין היתה לוקה בחסר, כי היא הסתמכה בעיקר על תורה מדינית (מהמסורת של הפילוסופיה המדינית האנגלית), בלי שום קשר ליהדות. המסורת היהודית מתבססת על תורת המצוות, המעשים היום-יומיים, בעיקר בין אדם לחברו, המעלים את האדם מהשלב "הטבעי" לשלב ה"אנושי", שהוא נעלה יותר, ומקרבת את האדם לאלהים (כי הוא נברא ב"צלם אלהים"). מערכת מצוות זו היא דרישה מהאדם להשתדל יותר, על מנת למלא את "חובתו" כאדם. האדם המקבל על עצמו מערכת מצוות מתחייב (בפני אלהים או כל דימוי אחר של "הטוב האולטימטיבי") לקיים צורת חיים תובעניים, המעניקים לו בסופו של דבר סיפוק נעלה יותר מהסיפוקים "הטבעיים".

אני רואה במערכת שיתופית, הדוגלת בשוויון ערך האדם - בתרומה המרבית של כל אחד, למען עצמו ולמען הכלל, (כל אחד לפי יכולתו ונתוניו), ובתמורה שוויונית ככל האפשר שהמערכת יכולה לספק (כולל התחשבות בצרכי המיוחדים של כל אחד) צורה ייחודית של מערכת מצוות יהודית (לפי המסורת הנבואית). לכן, קולין, אין להסתפק בציפייה פסיבית ותקווה שהמסר יעבור, אלא יש לדרוש "קיום מצוות" יום-יומית, בכל שלבי החינוך ובחיים הקהילתיים. קיום המצוות הקיבוצי-שיתופי פירושו חיים מוסריים בין בני אדם, התחשבות באחר, במיוחד, הכרה בזכות הקיום המכובד של כל אחד, בצרכי וברצונותיו של כל אדם, בלי קשר לנתוניו הפיזיים, השכליים או הרגשיים. מרכיב "דתי" אחר במערכת השיתופית היא הביקורת התמידית על מעשינו, והנסיון לחדש ולשפר. השורש "פלל" (להתפלל) פירושו גם לשפוט ולדון.

אלזה העמידה שאלה בהרצאה של דודו לגבי הדרך האלטרנטיבית ליהדות. דודו דיבר בעיקר על לימוד המקורות, על ידע. אני רוצה להעמיד מימד נוסף, של מעשים, "מצוות". חיי קיבוץ, מערכת קהילתית-שיתופית היא מערכת מצוות אלטרנטיבית, המבוססת גם היא על מקורות היהדות. לדעתי מקורות אלה הם האמיתיים ביותר, כי הם לקוחים מחוקי הצדק של משה והנביאים. מייסדי הקומונות הראשונות, אבות התנועה הקיבוצית, שקיבלו חינוך יהודי עשיר, ודאי לקחו ערכים אלה מהיהדות כעמודי הבנייה של הרעיון החדש.

לכן, קולין, אולי עם קצת אמונה, ורצון לקיום חיים ערכיים, נוכל לחדש את ימינו כקדם?

שרה דבולט

כפר הנשיא - קהילה רחבה

עזבתי את כפר הנשיא לפני 13 וחצי שנים בקיץ 1988 אבל, איך אומרים? כפר הנשיא לא עזב אותי.

אני ממשיכה להרגיש שהמקום הוא הבית שלי וגם הארי, ואפילו בנותי, על אף שעזבו בגיל צעיר מרגישות שייכות עמוקה למקום. (למשל, אני קוראת כל מילה ב"דברי" שמגיע אלי כל יום ג' או ד' לאי מייל וגם כמה ימים אחרי זה בדואר שאבא שולח לי ובודקת אם אני מכירה את השמות של "ימי ההולדת"). התחושה שיש לי, שהתחזקה מאד בכנס הבנים שארגן הצוות הדמוגרפי של הקבוצה בפסח בשנה שעברה היא, שיש אהבה וקשר רב למקום בין העוזבים, אבל אין אפיק להביע את זה. שכן, הנורמה היא, שאלה ש'בפנים' הם שייכים ואלה 'שבחוץ' הם לא. מהצד השני אלה שבקבוצה, נדמה לי, חשים לעיתים בודדים ונטושים ולא מודעים לעיניים הרבות המביטות בהם "מבחוץ" באהדה.

כששמעתי לפני כמה שנים שכותבים את ספר ה - 50 של הקבוצה לא נתתי לעובדה שעזבתי להפריע לי והצהרתי שאני בצוות. והייתי מגיעה אחת לשבוע שבועיים לקבוצה לשיבות וראיתי את זה כזכות לאורך כל הדרך, להיות שותפה ביצירת הספר

המיוחד הזה. אגב, באופן בלתי תלוי לחלוטין התגייסו אז הארי בעלי, שיחיה, ודורון כהן וגייסו תרומה כספית נאה מהבנים שעזבו ומשפחותיהם. מן-הוון להון עלה לי רעיון - הרי אנחנו בעידן גלובאלי וירטואלי - קיימות קהילות אינטרנט שאליהן שייכים אנשים מכל רחבי העולם !!

הרעיון שאני קוראת לו "כפר הנשיא קהילה רחבה" הוא לתת הגדרה ומסגרת לפעולה, לקהילת האנשים שרואים את עצמם שייכים לכפר הנשיא, על אף שאינם חיים במקום. זה כולל בנים וחברים שעזבו, מתנדבים ואורחים ששהו במקום תקופות ארוכות וחשים שייכות למקום, הורים ובנים של חברים שאף פעם לא חיו במקום אבל חשים קרבה לאנשים ולמקום, ועוד.

מימוש השייכות לקהילה יהיה באמצעות פעולות בתחום הקהילה הרחבה במרחב הפיזי של הקבוצה, הארץ, וגם בחו"ל.

הפעולה הראשונה שחשבתי עליה (ואני מקווה שלא האחרונה), היא, שסדר פסח השנה בקיבוץ בתאריך 02/3/27 (שקולע בול לתאריך העברי שבו קורה הסדר כל שנה שהוא י"ד ניסן) יעמוד בסימן הקהילה הרחבה.

מה שאומר שמי שרואים עצמם כשייכים, יהיו זכאים גם להיות שותפים באופן פעיל - בקישוט, בעריכה, בפינוי, בנהיגה, בהקראה במהלך הסדר והקראה מהלב וכל רעיון אחר שיעלה על הדעת. מי מהמעוניינים להיות שותפים אנא צרו איתי קשר ואני אקשר אתכם לגורמים המתאימים בקבוצה.

הטלפון שלי הוא:

9540523 09

689948 053

האי מייל (אמצעי עדיף לדעתי)

shlompof@netvision.net.il

או

shlompof@hotmail.co.il

מלבד הקריאה הזו שכאן, אני מתכוונת להתקשר לאנשים שונים שאני חושבת שהפריקט הזה יכול לענין אותם ולהציע להם להיות שותפים. אבל כמובן שיהיו כאלה שלא חשבתי עליהם שדווקא מאד מעוניינים. האפשרות כמובן פתוחה לכולם ויש רק ללכת ולקטוף אותה (כמו שקוטפים את הפטריות על הדשא של האמפיתיאטרון אחרי הגשמים).

אני מקווה שנצליח גם לצלם את מהלך הסדר "און ליין" לאינטרנט, ולשדר למי שנמצא בתפוצות, כך שירגישו "איתנו" ואולי אף לראות סדרים שלהם שישודרו דרך האינטרנט.

אמצעי הקשר בין חברי הקהילה יהיה בעיקר באי מייל ובפורום שבאתר הקיבוץ. כתובת האתר של הקבוצה היא:

<http://www.kfar-hanassi.org.il/>

שם יש מקום שנקרא

Visit My Message Board

ובלחיצה על זה נכנסים לפורום שבו ניתן לקשקש עם זה ולהשאיר שאלות ולהביע דיעות.

הכתובת הישירה של הפורום

<http://members.hostedscripts.com/board.cgi?user=netrut>

כדי לכתוב הודעה לוחצים על Post a Message
אם רוצים להתייחס להודעה של מישהו אחר לוחצים עליה ואז עונים במקום שכתוב Reply
הפורום "דובר" עברית ואנגלית והוא פשוט לשימוש.
תודה לרות נאי שסדרה את כלי התקשורת היעיל הזה בפורום.

ביום שישי הקרוב בשעה 17.00 אהיה בפורום לשוחח ולענות על שאלות, ואני מקווה "לפגוש שם" הרבה מהקהילה.
בהמשך, מידי ערב אני או מישהו אחר מהצוות שיתנדב לרכז את נושא הקהילה הרחבה ישב לעקוב לשוחח ולענות.

אני רוצה לקבל מה שיותר תגובות באי מייל שלי בפורום ובטלפון מכל מי שיש לו מה להגיד לגבי הרעיון ובעקבותי ממני שרוצה להשתתף. אני מקווה שיהיו רבים!

אז יאללה !!! להתראות

שלומית עדר ליפשיץ

ג'ינאן (18) - השכנים שלי

סביר להניח שהמורים הזרים יהיו טיפוסים משונים וססגוניים. אחרי הכל, הברנש הממוצע אינו שם את חייו במקפיא וממריא לאזור נידח של ארץ סין. כל אחד נמאס לו לפעמים מחיי היום-יום האפורים, והוא מחפש הרפתקאות ורומנטיקה, אבל בין זה והזינוק לאי-שם לא-ידוע יש מרחק רב מאד. אלא אם אתה צעיר, כמובן ועוד לא התחלת לצעוד בפרוזדור הארוך של החייםם.

המורים הזרים בפקולטה גימלאים לרוב, עם ילדים מבוגרים. בגיל זה בדרך כלל משתחררים מאחריות כהורים ומהתחייבויות כלכליות. מוזר, אבל רובם אנשים רגילים להפליא, אפילו הגונים ומסודרים. הרבה פשוט אוהבים את ארץ סין, ולהרבה יש זיקה דתית. כנראה שארץ סין מושכת את הנצרים. אני לא מתכוון שהם מיסיונרים (שלא מקובל כאן) - רק שמרגישים כנראה איזה יעוד.

קחו למשל את השכנה שלי. המלה "ססגוני" הומצאה בשבילהםםם. היא ארה עם בתה בת ה-6 ועם חברתה, גם היא מורה לאנגלית, בבבלגן משווע. לפני דלת הדירה זרוקים לפחות 7 זוגות נעלים בגדלים שונים. משם נכנסים לחדר בלתי נראה! "בלתי נראה" כי אי אפשר למצוא משטח פנוי. החדר מלא רהיטים מכל הסוגים - כל סנטימטר מרובע, אפילו של הרצפה והכסאות, מכוסה חפצים שונים ומשונים. ערימות ספרים, ניירות, צעצועים, צלחות, בגדים, פרי, סרטי קישוט, עיתונים, חפצי נוי, צבעי ציור, מתנות, ועוד 1001 פריטים לא מוגדרים. כל סנטימטר של הקירות מכוסה בתמונות מז'ורנלים, ציורי הילדה, מפות וטבלאות, שעון-קיר ענק, קישוטים מכל הסוגים - שום דבר לא לפי כל סדר הגיוני! בפינה אחת מצטופפים יחד מכשירי TV, VCR, DVD בתוך פלונטר של כבלים ושקעים. בפינה ממול מזמזם לעצמו אקווריום.

מלבד האנשים והדגים, גר שם חתול משווע - ירושה מהדיירת הקודמת של דירתי. בעת משבר הוא רק בספידי סביב לחדר, קופץ מרהיט לרהיט, מעיף כל חפץ בדרכו. כשהוא רגוע, הוא שורט את הכל, כולל אורחים. בנוסף יש שפן-קרניבור ענק ולבן, משותק רגליים אחוריות. גם הוא רק סביב לחדר, סוחב את גפיו האחוריות

במהירות לא תאומן, מכסה את פרוותו הלבנה בפיח הנמצא בכל מקום. החתול פוחד ממנו פחד מוות, ובורח למסתור המרוחק ביותר, עדיף כמה שיותר גבוה, חשוב שלא יהיה נגיש לשפן. אני מדיר אותו "קרניבור" כי הוא לועס כל חוט שנמצא על הרצפה, ובכל בקור שלי לא מהסס להתקיף ולנשוך את קרסולי. יש להוסיף שהילדה הקטנה גם לא כל כך מחבבת אותי, ובדרך כלל מרביצה לי. אני בטוח שהאקוריום מאוכלס דגי פירנה, אבל לא בא לי לבדוק ואני מחזיק את אצבעותי מחוץ למים. חברתי זעפרן, פציפיסטית וצמחונית, מארחת שם עשרות סטודנטים.

א 'ורג נאי

(תרגום: שולמית)

* * * * *

So honest and innocent..... These are actual letters that kids have written to God.

This was done in a Sunday School class and were too cute to miss.

Dear God... Instead of letting people die and having to make new ones, why don't you just keep the ones you have now?

Dear God... Who draws the lines around the countries?

Dear God... I went to this wedding and they kissed right in church. Is that okay?

Dear God... Thank you for my baby brother, but what I prayed for was a puppy.

Dear God... It rained for our whole vacation and is my father mad! He said some things about you that people are not supposed to say, but hope you will not hurt him anyway.

Dear God... Please send me a pony. I never asked for anything before. You can look it up.

Dear God... If we come back as something please don't let me be Jennifer because I hate her.

Dear God... I want to be just like my daddy when I get big, but not with so much hair all over.

Dear God... I think about you sometimes, even when I'm not praying.

Dear God... I bet it is very hard for you to love all the people in the world. There are only four people in our family and I can never do it.

Dear God... Of all the people who worked for you, I like Noah and David the best.

Dear God... If you watch me in church Sunday, I'll show you my new shoes.

Dear God... I do not think anybody could be a better God. Well, I want you to know that I am not just saying this because you are God already.

Dear God... I didn't think orange went with purple until I saw the sunset you made on Tuesday. That was cool!

גם את זה החלטתי לא לתרגם עבורכם. קראו את המקור ותיהנו.

שושנה ש.

"Hospital: Where they wake you up to give you a sleeping pill"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!